

1 În reglementarea Codului muncii, salariatul temporar care prestează muncă în favoarea utilizatorului:

- A. încheie contract de muncă temporară cu agentul de muncă temporară și beneficiază de salariul plătit de agent;
- B. încheie contract de muncă temporară cu utilizatorul și beneficiază de salariul plătit de utilizator;
- C. încheie contract de muncă temporară cu agentul de muncă temporară și beneficiază de salariul plătit de utilizator.

2 Termenul de preaviz:

- A. este de minim 20 de zile lucrătoare pentru persoanele ale căror contracte de muncă încetează printr-o notificare scrisă pe durata perioadei de probă;
- B. se suspendă, de regulă, în perioada în care contractul individual de muncă este suspendat;
- C. pentru cazul demisiei, durata acestuia nu poate fi stabilită de comun acord de către părți, prin contractul individual de muncă, sub limita prevăzută de lege.

3 Contractul individual de muncă încetează de drept:

- A. la data la care salariatul comunică angajatorului demisia sa;
- B. la data desființării postului ocupat de salariat;
- C. la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de reintegrare a salariatului concediat anterior de pe postul ocupat de salariatul în cauză.

4 Obligația angajatorului de a-i propune salariatului alte locuri de muncă vacante în unitate, compatibile cu pregătirea sa profesională sau, după caz, cu capacitatea sa de muncă nu se aplică:

- A. în cazul concedierii pentru necorespondere profesională;
- B. în cazul în care contractul individual de muncă încetează de drept ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția ocupată de salariat a unei persoane concediate nelegal sau pentru motive neîntemeiate;
- C. în cazul în care contractul individual de muncă încetează ca urmare a constatării nulității lui prin acordul părților.

5 În cazurile în care angajatorul solicită prestarea muncii suplimentare:

- A. salariații pot fi obligați să presteze muncă suplimentară numai în limita a 8 ore pe săptămână;
- B. salariații pot presta muncă suplimentară numai cu acordul lor, cu respectarea duratei maxime legale a timpului de lucru;
- C. salariații nu pot presta muncă suplimentară, fiind întotdeauna necesară angajarea unor noi salariați.

6 Plata salariului:

- A. se poate face în natură pentru suma care depășește salariul mediu brut pe economie, chiar împotriva voinței salariatului, dacă angajatorul dovedește că are dificultăți financiare;
- B. se poate face în două tranșe egale, una în natură și una în bani, fără a fi necesară îndeplinirea altor condiții;
- C. se poate face în natură numai dacă acest lucru a fost prevăzut în contractul colectiv de muncă aplicabil sau în contractul individual de muncă, însă doar pentru partea care depășește salariul minim brut pe țară prevăzut de lege.

7 Clauza de formare profesională:

- A. este obligatorie în contractul individual de muncă, sub sancțiunea nulității;
- B. cuprinde întotdeauna obligația salariatului de a-și asigura pe cheltuiala proprie pregătirea profesională, sub sancțiunea concedierii sale pe motive disciplinare;
- C. poate să reglementeze modalitatea concretă de formare profesională a salariatului și obligațiile acestuia în raport cu angajatorul care a suportat cheltuielile formării profesionale.

8 Reținerile din salariu, cu titlu de daune cauzate angajatorului, pot fi efectuate dacă datoria salariatului este scadentă, lichidă și exigibilă și este constatată:

- A. prin decizie de imputare emisă de angajator;
- B. numai prin hotărâre judecătorească definitivă;
- C. numai prin angajamentul de plată al salariatului exprimat în formă autentică, act ce constituie titlu executoriu.

9 Organizațiile sindicale pot fi dizolvate:

- A. prin hotărârea membrilor acestora, conform reglementărilor statutului organizației sindicale supusă dizolvării;
- B. prin decizii ale angajatorilor sau ale patronatelor;
- C. prin acte de dispoziție ale autorităților administrației publice.

10 Nu pot fi membri de sindicat:

- A. funcționarii publici;
- B. salariații angajați în cadrul unei organizații patronale;
- C. judecătorii.

11 Contractul colectiv de muncă nu va putea fi înregistrat în cazul în care:

- A. este încheiat pe o perioadă de 18 luni;
- B. conține clauze ce încalcă prevederile legale în vigoare;
- C. dosarul întocmit în vederea înregistrării nu cuprinde dovada convocării tuturor părților îndreptățite să participe la negociere.

12 Hotărârea de a declara greva de solidaritate pentru susținerea revendicărilor formulate de salariații din alte unități:

- A. poate fi luată de către organizațiile sindicale reprezentative sau de către salariații unităților în care nu sunt organizate sindicate reprezentative, cu respectarea procedurii prevăzută de lege;
- B. poate fi luată de către organizațiile sindicale reprezentative afiliate la aceeași federație sau confederație la care este afiliat sindicatul organizator;
- C. poate fi luată numai de către organizațiile sindicale reprezentative care formulează, în raport cu unitatea în care sunt organizate, aceleași revendicări cu cele formulate de sindicatul organizator cu care se solidarizează.

13 Sunt considerate perioade asimilate stagiului de cotizare în sistemul de pensii publice perioadele necontributive în care asiguratul:

- A. a satisfăcut serviciul militar ca militar în termen sau militar cu termen redus, pe durata legal stabilită;
- B. a beneficiat sau beneficiază de pensie pentru limită de vârstă;
- C. a urmat cursuri de formare profesională organizate de angajator.

14 Soțul supraviețuitor are dreptul la pensie de urmaș tot timpul vieții de la data la care a împlinit vârsta standard de pensionare:

- A. indiferent de durata căsătoriei;
- B. dacă durata căsătoriei a fost de cel puțin 15 ani;
- C. dacă durata căsătoriei a fost de cel puțin 1 an.

15 Potrivit prevederilor Legii nr. 263/2010, invaliditatea caracterizată prin pierderea totală a capacității de muncă, cu păstrarea capacității de autoîngrijire este:

- A. invaliditate de gradul I;
- B. invaliditate de gradul II;
- C. invaliditate de gradul III.

16 În sistemul public de pensii, salariații:

- A. pot încheia contracte de asigurare socială, prin mandatar desemnat prin procură specială, cu casa teritorială de pensii competentă;
- B. pot încheia contracte de asigurare socială, prin mandatar desemnat numai prin procură autentică, cu orice casă teritorială de pensii;
- C. nu pot încheia contracte de asigurare socială, fiind asigurați obligatoriu, prin efectul legii.

17 Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene:

- A. articolele 3, 5 și 6 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, citite în lumina articolului 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a articolului 4 alineatul (1), a articolului 11 alineatul (3) și a articolului 16 alineatul (3) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru care, potrivit interpretării care este dată acesteia de către jurisprudența națională, nu impune angajatorilor obligația de a institui un sistem care să permită măsurarea duratei timpului de lucru zilnic efectuat de fiecare lucrător;
- B. articolele 3, 5 și 6 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, citite în lumina articolului 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a articolului 4 alineatul (1), a articolului 11 alineatul (3) și a articolului 16 alineatul (3) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru care, potrivit interpretării care este dată acesteia de către jurisprudența națională, nu impune angajatorilor obligația de a institui un sistem care să permită măsurarea duratei timpului de lucru zilnic efectuat de fiecare lucrător;
- C. articolele 3, 5 și 6 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, citite în lumina articolului 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a articolului 4 alineatul (1), a articolului 11 alineatul (3) și a articolului 16 alineatul (3) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 nu pot fi interpretate, cererea de decizie preliminară ce vizează aceste texte de lege fiind respinsă.

18 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. nu poate fi angajată răspunderea statului, în baza art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, pentru consecințele negative ale unui litigiu între doi particulari. Deciziile organismelor profesionale, alese în mod liber de avocați în conformitate cu regulamentul intern al profesiei acestora, nu pot angaja răspunderea statului. Curtea a hotărât astfel că nu a existat o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
- B. aplicabilitatea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu se extinde la exercitarea profesiei de avocat și la reputația aferentă, avându-se în vedere că acestea sunt entități care nu au natura drepturilor private și nu pot constitui beneficii, nereprezentând bunuri în sensul primei propoziții din această prevedere. Curtea a hotărât că nu a existat o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
- C. anularea înscrierii avocatului în barou a avut drept consecință pierderea acelei părți din clientela sa care era interesată de capacitatea sa de a furniza întreaga gamă de servicii pe care o oferă un avocat român și, prin urmare, o pierdere de venit. În consecință, a existat o ingerință în dreptul avocatului la respectarea bunurilor sale, și drept urmare, o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

19 Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 278 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este în sensul că:

- A. dispozițiile art. 1.324, 1.325 și 1.326 din Codul civil, republicat, pot fi aplicate în întregirea dispozițiilor Codului muncii, fiind compatibile cu specificul raporturilor de muncă;
- B. normele dreptului muncii se complinesc cu normele dreptului civil și în măsura în care, în legislația muncii există o dispoziție specială derogatorie de la acestea, așadar, în toate cazurile;
- C. dispozițiile art. 1.324, 1.325 și 1.326 din Codul civil, republicat, nu pot fi aplicate în întregirea dispozițiilor Codului muncii, fiind incompatibile cu specificul raporturilor de muncă.

20 Jurisprudența Curții Constituționale cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c teza a doua, prima ipoteză, din Legea 53/2003 - Codul muncii, este în sensul că:

- A. nu se înfrânge libertatea de voință a părților raportului de muncă prin lipsirea lor de posibilitatea de a decide asupra continuării contractului individual de muncă în noile condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de mai sus fiind neîntemeiată;
- B. raportându-se la ansamblul reglementării Codului muncii, dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate plasează beneficiarii pensiei de invaliditate de gradul III într-o situație defavorabilă în raport cu ceilalți salariați care beneficiază de dreptul de a renegocia clauzele contractului individual de muncă, astfel încât să poată continua raporturile de muncă în condiții adecvate capacității lor de muncă. Drept urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de mai sus a fost apreciată ca întemeiată;
- C. excepția de neconstituționalitate trebuie respinsă, declararea textului art. 56 alin. (1) lit. c) teza a II-a, prima ipoteză din Codul muncii ca neconstituțional are ca efect direct forțarea angajatorului de a-l menține în activitate pe pensionarul de invaliditate de gradul III, prin efectul legii. Or, o asemenea interpretare eludează în mod evident dispozițiile art. 1.266 alin. (2) din Codul civil, privind interpretarea contractelor după voința concordantă a părților, potrivit cărora "La stabilirea voinței concordante se va ține seama, între altele, de scopul contractului, de negocierile purtate de părți, de practicile statornicite între acestea și de comportamentul lor ulterior încheierii contractului".

21 Încheierea prin care s-a respins recuzarea:

- A. poate fi atacată, separat de hotărârea de fond, în termen de 5 zile de la comunicarea acestei încheieri;
- B. nu este supusă niciunei căi de atac, atunci când recuzarea a fost respinsă ca rămasă fără obiect, față de admiterea declarației de abținere;
- C. poate fi atacată, odată cu hotărârea prin care s-a soluționat cauza, în termen de 30 zile de la comunicarea acestei hotărâri.

22 Avocatul care l-a reprezentat pe reclamant la judecarea procesului de primă instanță a declarat apel împotriva hotărârii pronunțate, fără a depune o nouă împuternicire pentru susținerea căii de atac. În apel, procedura de citare cu reclamantul este legal îndeplinită:

- A. când s-a dispus citarea reclamantului la domiciliul acestuia;
- B. chiar dacă nu s-a dispus citarea reclamantului, acesta având obligația de a urmări desfășurarea procesului;
- C. când s-a dispus citarea prin publicitate.

23 În cazul unei cereri evaluabile în bani, înregistrată pe rolul tribunalului, micșorarea de către reclamant a cuantumului pretențiilor, la primul termen de judecată, de la 500.000 lei la 100.000 lei, determină:

- A. declinarea competenței materiale în favoarea judecătorei în raport de valoarea modificată a pretențiilor;
- B. declinarea competenței materiale în favoarea judecătorei apreciindu-se că este vorba despre o cerere de plată parțială;
- C. păstrarea competenței tribunalului.

24 Acțiunea prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act de vânzare-cumpărare a unui imobil, atunci când părțile nu au determinat prin antecontract locul executării obligației este de competența teritorială a instanței în a cărei circumscripție:

- A. are domiciliul pârâtului;
- B. este situat imobilul;
- C. are domiciliul reclamantului.

25 În materia nulității actelor de procedură:

- A. nulitatea absolută poate fi invocată din oficiu la termenul la care s-a săvârșit neregularitatea sau la termenul de judecată imediat următor și înainte de a se formula concluzia pe fond;
- B. nulitatea expresă condiționată poate fi înlăturată prin refacerea actului de procedură cu respectarea tuturor condițiilor legale;
- C. nulitatea poate fi acoperită chiar dacă a intervenit decăderea ori o altă sancțiune procedurală.

26 În materia perimării:

- A. perimarea nu operează împotriva persoanelor de drept public;
- B. cursul perimării este suspendat timp de o lună în cazul decesului reclamantului, intervenit în ultimele două luni ale termenului de perimare;
- C. ca efect al perimării apelului, hotărârea de primă instanță devine executorie, dar nu și definitivă.

27 Suspendarea voluntară, când nici una dintre părți, legal citate, nu se înfățișează la strigarea cauzei și nici nu a solicitat judecarea cauzei în lipsă:

- A. poate fi dispusă și în cazul unei acțiuni pornite de procuror;
- B. poate fi dispusă, chiar dacă s-a încuviințat la același termen cererea de amânare formulată de una din părți, pentru lipsă de apărare;
- C. nu poate fi împiedicată prin prezența intervenientului principal, a cărui cerere de intervenție a fost admisă în principiu, la strigarea cauzei, dacă părțile principale, legal citate, nu se prezintă și nici nu au solicitat judecarea cauzei în lipsă.

28 Ordinea corectă de soluționare a excepțiilor este:

- A. excepția nelegalei compunerii, excepția inadmisibilității căii de atac, excepția lipsei de interes în exercitarea căii de atac;
- B. excepția nelegalei compunerii, excepția lipsei lipsei de interes în exercitarea căii de atac, excepția inadmisibilității căii de atac;
- C. excepția inadmisibilității căii de atac, excepția lipsei de interes în exercitarea căii de atac, excepția nelegalei compunerii.

29 Referitor la autoritatea de lucru judecat:

- A. pârâtul nu poate opune reclamantului lucrul judecat într-un litigiu anterior ce are legătură cu procesul în curs, atâta vreme cât cel dintâi s-a purtat între reclamant și o altă persoană;
- B. hotărârea atacată cu contestație în anulare se bucură de autoritate de lucru judecat provizorie până ce va fi înlocuită cu altă hotărâre;
- C. în cazul admiterii excepției autorității de lucru judecat, invocată din oficiu în apel, părții ce a exercitat calea de atac îi poate fi creată o situație mai rea decât cea stabilită prin hotărârea primei instanțe.

30 Renunțarea la calea de atac în fața primei instanțe:

- A. nu poate fi efectuată printr-un înscris autentic;
- B. poate fi efectuată în mod tacit;
- C. poate fi efectuată de către avocatul părții, prezent la pronunțarea hotărârii, dacă acesta este împuternicit în mod expres în acest sens.

31 Termenul pentru exercitarea căii de atac:

- A. curge întotdeauna de la pronunțarea sau comunicarea hotărârii de către instanța care a pronunțat respectiva hotărâre;
- B. este un termen legal, imperativ;
- C. se calculează, de regulă, pe zile calendaristice.

32 Nu poate fi primit apelul:

- A. principal declarat de pârâtul care a executat parțial hotărârea prin care a fost obligat la plata pensiei de întreținere către fiul său minor, cu privire la sumele achitate;
- B. împotriva considerentelor în cazul în care apelantul – reclamant solicită completarea considerentelor primei instanțe cu motive suplimentare pentru admiterea acțiunii;
- C. declarat împotriva încheierii prin care prima instanță a încuviințat probele, atunci când prin calea de atac se critică și soluția pronunțată de prima instanță asupra fondului cauzei.

33 Se poate dispune trimiterea cauzei spre rejudecare, o singură dată, atunci când:

- A. instanța de apel constată că prima instanță a fost necompetentă, iar excepția necompetenței materiale de ordine publică a fost invocată de pârât la al doilea termen de judecată la care a fost legal citat;
- B. curtea de apel în soluționarea recursului constată că tribunalul, în mod eronat, a respins apelul ca tardiv, chiar dacă recurentul solicită anularea deciziei recurate, admiterea apelului și evocarea cauzei pe fond;
- C. instanța de apel constată că în mod eronat prima instanță a admis excepția lipsei calității procesuale active, iar apelantul a solicitat admiterea apelului, anularea sentinței și admiterea acțiunii, în timp ce intimatul nu a exprimat nicio poziție procesuală.

34 Revizuirea este admisibilă atunci când:

- A. acțiunea în pretenții formulată de reclamant a fost respinsă în urma admiterii excepției lipsei calității procesuale active, iar acesta prezintă înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică, care îi dovedeau calitatea de creditor;
- B. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, indiferent dacă continuă să se mai producă consecințele grave ale respectivei încălcări;
- C. acțiunea în revendicare formulată de reclamant a fost respinsă în urma admiterii excepției lipsei calității procesuale active, iar acesta dovedește că a fost împiedicat să se înfățișeze la judecată și să încunoștințeze instanța despre aceasta, dintr-o împrejurare mai presus de voința sa.

35 Împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost admisă o cerere de refuz a executării în România a unei hotărâri judecătorești pronunțată în Franța, în materie civilă și comercială, potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) 1215/2012, partea interesată poate formula:

- A. apel, care este de competența tribunalului;
- B. apel, care este de competența curții de apel;
- C. recurs, care este de competența curții de apel.

36 Într-un proces introdus pe rolul instanței la data de 11.03.2019, apelul declarat împotriva sentinței de fond, trimis prin poștă, este făcut cu depășirea termenului de apel dacă:

- A. este trimis, în ultima zi a termenului de apel, după ora la care activitatea instanței încetează în mod legal;
- B. un exemplar este trimis prin fax, în ultima zi a termenului de apel;
- C. a fost depus la oficiul poștal a doua zi după împlinirea termenului.

37 În jurisprundența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că în cazul strămutării repetate a judecării acțiunii de fond, instanța competentă teritorial să judece cererea de ordonanță președințială în legătură cu respectiva acțiune, este:

- A. instanța în favoarea căreia s-a strămutat prima dată judecata fondului cauzei;
- B. instanța determinată potrivit regulilor generale;
- C. instanța în favoarea căreia s-a strămutat judecata fondului cauzei pentru a doua oară, deoarece a operat prorogarea legală de competență.

38 În jurisprundența sa, Curtea Constituțională a României, cu privire la textele legale care reglementează obligativitatea reprezentării și asistării părților prin avocat, în calea de atac a recursului, respectiv obligativitatea redactării cererii de recurs, precum și exercitarea și susținerea recursului numai prin avocat, a reținut că:

- A. scopul urmărit de legiuitor prin instituirea obligației persoanelor fizice de a fi asistate sau reprezentate de avocat la redactarea cererii și motivelor de recurs, precum și în exercitarea acestuia, nu a fost unul legitim;
- B. opțiunea legiuitorului pentru măsura reprezentării și asistării de avocat în etapa recursului nu a fost necesară pentru atingerea scopului urmărit;
- C. această măsură, astfel cum a fost reglementată, nu apare ca fiind proporțională cu scopul legitim urmărit, din perspectiva relației existente între interesul general invocat și cel individual.

39 În jurisprundența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. reglementarea privind termenele care trebuie respectate pentru a formula un recurs are ca scop să asigure o bună administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice și că persoanele în cauză trebuie să se aștepte ca aceste norme să fie aplicate, însă reglementarea în cauză sau aplicarea acesteia nu trebuie să împiedice justițiabilul să se prevaleze de o cale de atac disponibilă;
- B. în analiza cererilor care îi sunt adresate se poate oricând substitui instanțelor interne, chiar dacă le revine în primul rând autorităților naționale, în special instanțelor, obligația de a interpreta legislația internă;
- C. în situația în care un reclamant dispune eventual de mai multe căi de atac efective este obligat să parcurgă toate aceste proceduri anterior sesizării Curții.

40 În jurisprundența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că:

- A. pentru a determina dacă, în aplicarea articolului 16 din Regulamentul nr.1393/2007, noțiunea „act extrajudiciar” cuprinde doar actele întocmite sau certificate, în lipsa unei proceduri judiciare, de o autoritate publică sau de un funcționar public ori dacă se extinde până la a cuprinde și actele private, este necesar să se țină seama, în conformitate cu o jurisprudență constantă, de contextul articolului 16 menționat și de obiectivele urmărite de acest regulament, precum și, dacă este cazul, de geneza sa;
- B. noțiunea de „act extrajudiciar” prevăzută de Regulamentul nr.1393/2007, trebuie considerată o noțiune autonomă de drept al Uniunii, astfel că trebuie să primească o accepțiune largă, însă limitată numai la actele autentice sau sub semnătură privată, intervenite în cadrul unei proceduri judiciare;
- C. noțiunea „act extrajudiciar”, în sensul articolului 16 din Regulamentul nr.1393/2007, trebuie interpretată ca incluzând documentele întocmite sau certificate de o autoritate publică sau de un funcționar public, nu și actele sub semnătură privată a căror transmitere formală către destinatarul lor care locuiește în străinătate este necesară pentru exercitarea, pentru dovada sau pentru garantarea unui drept sau a unei pretenții juridice în materie civilă sau comercială.

41 Pe rolul Tribunalului T. a fost înregistrată contestația formulată de domnul B.V. împotriva hotărârii nr. 752/31.01.2019 adoptată de Casa Națională de Pensii Publice - Comisia Centrală de Contestații. Reclamantul a solicitat anularea hotărârii prin care a fost respinsă contestația sa administrativă și, în consecință, anularea deciziei nr. 76453/03.12.2018 prin care Casa Teritorială de Pensii T. a respins cererea de înscriere la pensie pentru limită de vârstă.

La prezentarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea, reclamantul a arătat că este născut în data de 25.10.1972, iar la data de 01.11.1993 a fost angajat în funcția de balerin la Opera Națională Română din T., activitatea sa artistică fiind recunoscută pe plan național și internațional, dovadă că în carnetul său de muncă a fost făcută mențiunea încadrării în grupa I de muncă. A mai precizat că la data de 01.06.2007 a fost numit în funcția de director artistic al Operei Naționale Române din T., cu modificarea contractului individual de muncă cât privește elementele esențiale ale funcției, salariului și condițiilor de muncă. În noua sa activitate a prezentat multe spectacole cu trupa de balet pe care a condus-o neîntrerupt, până la data de 25.10.2018, când a solicitat Casei Teritoriale de Pensii T. acordarea unei pensii pentru limită de vârstă. Consideră că cererea de înscriere la pensie a fost în mod greșit respinsă de pârâtă deoarece îndeplinea toate condițiile prevăzute de Legea nr. 263/2010, inclusiv condiția vârstei standard de pensionare reduce care, în cazul său, nu poate fi mai mică de 45 de ani.

Prin întâmpinarea formulată de pârâtă Casa Teritorială de Pensii T. s-a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată deoarece în decizia de pensie au fost arătate datele referitoare la vârsta standard de pensionare, vârsta asiguratului la data cererii, stagiul complet de cotizare și stagiul total de cotizare realizat de asigurat, însă pe baza acestora nu s-a putut calcula punctajul mediu anual întrucât nu sunt îndeplinite cerințele legii.

Tribunalul a pronunțat o sentință prin care a admis acțiunea, a anulat hotărârea nr. 752/31.01.2019 adoptată de Casa Națională de Pensii Publice - Comisia Centrală de Contestații și decizia nr. 76453/03.12.2018 emisă de pârâtă Casa Teritorială de Pensii T. pe care a obligat-o să emită o decizie prin care să acorde reclamantului B.V. o pensie pentru limită de vârstă începând cu data de 25.10.2018. În considerentele hotărârii s-a arătat că reclamantul se include în categoria asiguraților care beneficiază de condiții mai favorabile de înscriere la pensie pentru limită de vârstă ca urmare a faptului că a desfășurat activitate artistică timp de peste 20 de ani.

Împotriva sentinței au declarat apel atât pârâtă Casa Teritorială de Pensii T. care a solicitat rejudecarea cauzei pe baza apărărilor invocate la prima instanță, cât și reclamantul B.V. care a solicitat ca drepturile de pensie să-i fie acordate de la data împlinirii vârstei de 45 de ani.

Curtea de Apel T. pronunță o decizie prin care:

- A. respinge apelurile ca nefondate;
- B. respinge apelul reclamantului ca nefondat, admite apelul pârâtei și, în consecință, schimbă sentința tribunalului în sensul că respinge acțiunea;
- C. respinge apelul pârâtei ca nefondat, admite apelul reclamantului și schimbă în parte sentința apelată, în sensul că obligă casa teritorială de pensii să acorde pensia începând cu data de 25.10.2017, cu păstrarea celorlalte dispoziții ale hotărârii apelate.

42 Domnul P.D. a sesizat Tribunalul B. la data de 18.02.2019 cu soluționarea unui conflict de muncă împotriva angajatorului său, S.C. O.M.P. S.A., prin care a solicitat anularea deciziei nr. 421/17.12.2018 privind reintegrarea sa în muncă și a deciziei nr. 424/18.12.2018 privind încetarea de drept a contractului individual de muncă începând cu data de 26.10.2018, cu obligarea intimății să îl reîncadreze pe postul de șef serviciu din Departamentul Tehnologia Informațiilor și să-i plătească o despăgubire conform dispozițiilor art. 80 din Codul muncii, republicat. În motivarea contestației, a arătat faptul că a fost supus unei proceduri de concediere colectivă pe temeiul art. 65 din Codul muncii, republicat, însă decizia de concediere nr. 43/20.04.2017 a fost definitiv anulată prin decizia civilă nr. 3709/04.12.2018 pronunțată de Curtea de Apel B. După ce a aflat hotărârea instanței de apel a trimis electronic societății intimății solicitarea de a fi reintegrat cât mai repede, însă în răspunsul primit pe aceeași cale a fost invitat la sediul firmei pentru lămurirea tuturor aspectelor legate de raportul de muncă, inclusiv problema restituirii indemnizației de concediere colectivă. Întâlnirea nu a mai avut loc, fiind perioada sărbătorilor de iarnă, iar ulterior a primit cele două decizii, pe aceeași adresă de corespondență electronică. Consideră nelegale noile decizii emise pentru că i-au fost trimise prin e-mail în data de 18.12.2018, orele 19: 04, iar nu prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, însă despre conținutul acestor documente a luat cunoștință numai la data de 05.01.2019, când a revenit din vacanța de iarnă. În plus, cele 2 noi decizii prin care este reintegrat pe hârtie de la data de 26.10.2018 și de la aceeași dată se dispune încetarea contractului individual de muncă pe temeiul art. 56 lit. c) din Codul muncii, republicat, sunt nelegale pentru că nesocotesc caracterul obligatoriu al hotărârii judecătorești definitive.

Prin întâmpinarea formulată în cauză s-a invocat excepția tardivității contestației față de împrejurarea că aceasta a fost înregistrată pe rolul instanței la 2 luni de zile după emiterea și comunicarea deciziilor către salariat, care a cunoscut astfel măsurile luate și a fost de acord cu ele. Pe fondul cauzei s-a arătat că hotărârea judecătorească pronunțată în primul litigiu a fost adusă la îndeplinire întocmai, în sensul că domnul P.D. a fost reîncadrat pe postul deținut anterior și i-a fost plătită despăgubirea integral, în ciuda faptului că nu a restituit indemnizația de concediere colectivă la care nu mai avea dreptul după anularea deciziei de concediere. Consideră că nu subzistă motivele de anulare a deciziilor emise în luna decembrie 2018, fostul salariat beneficiind de pensie pentru limită de vârstă de la data de 26.10.2018.

Tribunalul B. a respins excepția tardivității ca neîntemeiată în condițiile în care nu s-a făcut dovada comunicării deciziilor sub semnătură către salariat, a admis contestația, a anulat decizia nr. 421/17.12.2018 și decizia nr. 424/18.12.2018, a obligat intimata să îl reîncadreze pe contestator pe postul de șef serviciu deținut anterior primei concedieri și să-i plătească o despăgubire egală cu salariile cuvenite de la data de 04.12.2018 din care se scad pensiile încasate.

Ambele părți au declarat apel. Contestatorul a criticat modalitatea de stabilire a despăgubirii, iar intimata întreaga soluție. La rejudecarea cauzei, Curtea de Apel B. a decis:

- A. respinge apelurile ca nefondate;
- B. respinge apelul declarat de intimată ca nefondat, admite apelul declarat de contestator, schimbă în parte sentința apelată, în sensul că obligă intimata să-i plătească o despăgubire egală cu salariile indexate, majorate și reactualizate de la data concedierii până la data încetării de drept a contractului individual de muncă;
- C. respinge apelul declarat de contestator, admite apelul declarat de intimată, schimbă sentința primei instanțe și respinge contestația ca tardiv formulată.

43 Pe rolul Tribunalului S. a fost înregistrată contestația formulată de domnul C.P. împotriva deciziei nr. 86/10.04.2018 emisă de intimata S.C. K S.A. prin care i-a fost aplicată sancțiunea desfacerii disciplinare a contractului individual de muncă. Contestatorul a solicitat constatarea nulității absolute a deciziei și repunerea părților în situația anterioară prin reintegrarea sa pe postul de inginer de sistem în informatică și plata drepturilor salariale. În subsidiar, a solicitat ca sancțiunea aplicată de angajator să fie înlocuită cu sancțiunea avertismentului scris. La arătarea motivelor care susțin contestația, domnul C.P. a detaliat situația conflictuală creată la locul de muncă ca urmare a refuzului său de a fi detașat timp de 6 luni la un client al angajatorului, anume societatea BRA S.A. care are sediul la 500 km de domiciliul său și unde trebuiau implementate mai multe sisteme informatice noi. Ulterior refuzului, întreaga activitate i-a fost atent monitorizată de superiorul ierarhic care îi verifica prezența la serviciu prin intermediul aplicației referitoare la accesul salariaților în sediul firmei pe baza cardului, îi cerea raport zilnic de activitate pe care nu-l valida pentru întregul timp de lucru și i-a impus obținerea mai multor certificări ale cunoștințelor dobândite la cursurile de perfecționare interne. A fost sancționat pentru absențe nemotivate de la locul de muncă în zilele 7, 8 și 9 februarie 2018, însă susține că a fost prezent la locul de muncă, în aceste zile participând la discuțiile echipei sale în vederea organizării unui nou proiect, fapt ce poate fi dovedit cu martori. A mai arătat că a primit prin e-mail atât decizia de sancționare, cât și raportul comisiei de cercetare disciplinară prealabilă, raport semnat de șeful său ierarhic și de directorul de resurse umane, cercetare de care nu a știut astfel că nu a putut solicita vizualizarea înregistrărilor video ale camerelor de la intrare.

Intimata S.C. K S.A. a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea contestației, sancțiunea nulității absolute neputând fi aplicată de instanță pentru niciunul dintre motivele invocate de domnul C.P. A precizat că refuzul salariatului de a fi detașat este nelegal în condițiile în care prin contractul individual de muncă s-a agreat o clauză de mobilitate, obiectul de activitate al firmei presupunând lucrul la clienți. La sesizarea responsabilului cu întocmirea foii colective de prezență, s-a demarat procedura internă, reglementată prin regulamentul intern al firmei, de verificare a absențelor din 3 zile consecutive de la locul de muncă, iar verificarea a presupus o corespondență electronică între șeful ierarhic al salariatului, care ținea evidența lucrărilor de îndeplinit de către salariat, și directorul de resurse umane, care ținea evidența intrărilor/ieșirilor salariaților din sediul firmei pe baza cartelelor de acces. Nu a fost necesară prezența salariatului în condițiile în care toate datele sunt disponibile în format electronic. A mai arătat intimata că sancțiunea disciplinară aplicată este proporțională cu gravitatea faptei, salariații putând fi solicitați oricând de clienții firmei pentru remedierea avariilor apărute la servere, iar instanța de judecată nu poate proceda la reevaluarea gravității faptei pentru a înlocui sancțiunea.

Tribunalul S. a admis contestația, a anulat în parte decizia nr. 86/10.04.2018 numai cât privește sancțiunea desfacerii disciplinare a contractului individual de muncă pe care a înlocuit-o cu sancțiunea reducerii cu 5% a salariului de bază pentru o lună, a dispus repunerea părților în situația anterioară concedierii disciplinare.

Nemulțumite de soluția pronunțată, părțile au declarat apel, iar în cererile de apel au reluat susținerile și apărările invocate la prima instanță.

Curtea de Apel S. pronunță o decizie prin care:

- A. respinge apelul declarat de intimată, admite apelul declarat de contestator și schimbă în parte sentința pronunțată de tribunal, în sensul că anulează decizia de sancționare disciplinară în tot, cu păstrarea măsurii de repunere a părților în situația anterioară;
- B. respinge apelul declarat de contestator, admite apelul declarat de intimată, schimbă sentința pronunțată de tribunal, în sensul că respinge contestația;
- C. respinge apelurile ca nefondate.

44 Curtea de Apel a fost sesizată cu o cauză în care angajatorul S.D. a solicitat recuperarea prejudiciului cauzat de salariatul A.B., cele două părți ale litigiului invocând momente de început diferite al cursului prescripției extinctive.

În raport cu jurisprudența Î.C.C.J. cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 8 și 12 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, și a dispozițiilor art. 211 lit. c) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a art. 2.526 din Codul civil, instanța:

- A. va considera că actul de control efectuat de Curtea de Conturi sau de un alt organ cu atribuții de control, prin care s-a stabilit în sarcina angajatorului obligația de a acționa pentru recuperarea prejudiciului produs de salariat ori rezultat în urma plății către acesta a unei sume de bani necuvenite nu marchează începutul termenului de prescripție extinctivă a acțiunii pentru angajarea răspunderii patrimoniale a salariatului;
- B. va considera că actul de control efectuat de Curtea de Conturi sau de un alt organ cu atribuții de control, prin care s-a stabilit în sarcina angajatorului obligația de a acționa pentru recuperarea prejudiciului produs de salariat ori rezultat în urma plății către acesta a unei sume de bani necuvenite marchează începutul termenului de prescripție extinctivă a acțiunii pentru angajarea răspunderii patrimoniale a salariatului;
- C. va considera că, în nicio situație, constatările rezultate din activitatea de control a Curții de Conturi sau a unui alt organ cu atribuții de control nu pot fi valorificate ca mijloace de probă în litigiul având ca obiect atragerea răspunderii patrimoniale a salariatului, răspundere ce are ca unic temei raportul de muncă dintre salariat și angajator.

45 Instanța a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii.

Identificați soluția Curții Constituționale:

- A. a respins excepția de neconstituționalitate. Având în vedere situația diferită a celor două categorii de salariați comparate, pe de o parte, și conținutul prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, de cealaltă parte, Curtea a constatat că susținerile autorului excepției privind încălcarea principiului egalității în drepturi sunt neîntemeiate;
- B. a admis excepția de neconstituționalitate, constatând că dispozițiile art. 31 din Codul muncii, care instituie posibilitatea stabilirii unei perioade de probă în vederea evaluării aptitudinilor salariatului, sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și medicilor care încheie un contract individual de muncă în urma promovării unui concurs;
- C. a respins excepția invocată ca inadmisibilă, cu motivarea că nu are legătură cu fondul cauzei în care s-a pretins angajarea răspunderii disciplinare a salariaților.

- 46 Soluționând conflictul negativ de competență ivit între Judecătoria Sectorului 4 București și Judecătoria Râmnicu Vâlcea, în legătură cu un proces vizând instituirea interdicției de a înstrăina sau greva cu orice sarcină imobilul apartament, precum și asupra oricărui imobil deținut în proprietate de către pârâți, până la achitarea împrumutului, Înalta Curte de Casație și Justiție, în jurisprudența sa, a reținut că:**
- Judecătoria Sectorului 4 București este competentă, deoarece cererea de chemare în judecată se introduce la instanța în a cărei circumscripție domiciliază pârâtul, dacă legea nu prevede altfel, iar pârâții își au domiciliul în București, chiar dacă aceștia nu au invocat excepția necompetenței;
 - dispozițiile art. 131 Noul C. proc. civ. trebuie interpretate în sensul că, dacă pârâții nu au invocat excepția necompetenței teritoriale, Judecătoria Râmnicu Vâlcea trebuia să constate că este competentă tocmai pentru acest motiv, întrucât prin lege s-a urmărit ca excepția necompetenței teritoriale relative să fie lăsată doar la îndemâna pârâtului, nu și la aprecierea instanței;
 - acțiunea dedusă judecătii este o acțiune reală, guvernată de norme cu caracter de ordine publică ce reglementează materia competenței teritoriale exclusive, competență care aparține instanței în circumscripția căreia se află situat imobilul, respectiv Judecătoria Sectorului 4 București, fără a fi necesar ca pârâții să fi invocat excepția necompetenței teritoriale.
-
- 47 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, analizând sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art.XVIII alin.(2) din Legea nr.2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă:**
- și-a reconsiderat jurisprudența în raport cu art.XVIII alin.(2) din Legea nr.2/2013, datorită reevaluării standardului de protecție pe care îl asigură art.16 alin.(1) și art.21 alin.(3) din Constituție, în sensul reducerii marjei de apreciere a legiuitorului în domeniul căilor extraordinare de atac și al sporirii garanțiilor care însoțesc accesul liber la justiție în condițiile în care și căile extraordinare de atac reprezintă un aspect al accesului liber la justiție;
 - a reținut că, din moment ce o judecată parcurge două etape procesuale devolutive (judecata în primă instanță și apelul), stabilirea de către legiuitor a unui prag valoric pentru accesul la recurs nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii;
 - a apreciat că legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate formula recurs, iar acest tratament juridic diferit poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, în virtutea principiului separației puterilor în stat.
-
- 48 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 15.03.2015, la judecătoria, reclamanta Asociația de Proprietari X I-a chemat în judecată pe pârâtul Y, solicitând obligarea acestuia la plata cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 1.01.2010 – 1.01.2012. Judecătoria a admis în parte acțiunea, obligând pe pârât la plata cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 1.01.2010 – 1.01.2011, respingând restul pretențiilor ca nefondate, prin sentința pronunțată la 1.07.2017. În cauză, reclamanta a declarat apel, solicitând admiterea acțiunii în integralitate. Tribunalul, prin decizia pronunțată la 06.03.2018, a admis apelul reclamantei, a anulat hotărârea primei instanțe, și, rejudecând, a invocat din oficiu excepția autorității de lucru judecat, pe care a admis-o, respingând acțiunea pentru existența lucrului judecat.
Reclamanta Asociația de Proprietari X a declarat recurs împotriva acestei decizii, unicul motiv de recurs indicat fiind acela că instanța de apel i-a înrăutățit situația în propria cale de atac.
Curtea de Apel:**
- va invoca excepția nulității recursului, pe care o va admite și va constata nulitatea recursului pentru lipsa motivării;
 - va respinge recursul ca nefondat, reținând că în cauză nu a fost încălcat principiul non reformatio in peius (neînrăutățirea situației în propria cale de atac);
 - va invoca excepția inadmisibilității recursului, pe care o va admite și va respinge recursul ca inadmisibil.

49 Prin cererea de chemare în judecată, introdusă pe rolul Judecătoriai Constanța, reclamantul a solicitat constatarea nulității relative a antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat între părți, cu privire la un teren situat în Sectorul 3 București, precum și repunerea părților în situația anterioară, prin restituirea de către pârâtă, cu domiciliul în Constanța, a sumei de 45.000 lei, achitată cu titlu de avans.

Judecătoria Constanța a admis excepția necompetenței teritoriale, trimițând dosarul Judecătoriai Sectorului 3 București, pentru soluționarea cauzei, în raport de locul situării terenului. La rândul său, Judecătoria Sectorului 3 București a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat cauza în favoarea Judecătoriai Constanța, în raport de domiciliul pârâtului.

Prin decizia pronunțată, Înalta Curte de Casație și Justiție, în soluționarea conflictului negativ de competență:

- A. a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriai Constanța, reținând că fiind vorba de o competență teritorială alternativă, alegerea competenței aparținea reclamantului;
- B. a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriai Sectorului 3 București reținând că judecătoria a fost investită cu o acțiune reală imobiliară, sens în care este competentă să judece dosarul instanța de la locul situării terenului;
- C. a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Constanța reținând că obiectul judecătii îl constituie nulitatea antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat între părți, prețul vânzării fiind convenit la suma de 107.000 euro.

50 Prin acțiunea înregistrată pe rolul judecătoriai reclamanta A le-a chemat în judecată pe pârâtele B și C solicitând instanței să dispună obligarea pârâtei B la plata sumei de 100.000 lei și a pârâtei C la plata sumei de 50.000 lei reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a terenurilor în suprafață de 1200 m.p. și 297 m.p..

Reclamanta a arătat că printr-o hotărâre anterioară, definitivă, cele două pârâte au fost obligate să-i respecte proprietatea și posesia terenurilor, pârâta B pentru suprafața de 1200 m.p, iar pârâta C pentru suprafața de 298 m.p., astfel că cele două pârâte folosesc terenul fără drept.

Judecătoria a admis în parte cererea de ajutor public judiciar formulată de reclamantă și a dispus reducerea taxei judiciare de timbru datorate pentru cererea de chemare în judecată de la suma de 4105 lei la suma de 1000 lei.

Prin hotărârea pronunțată judecătoria a admis în parte acțiunea, a obligat pe pârâta B la plata sumei de 50.000 lei și pe pârâta C la plata sumei de 25.000 lei reprezentând despăgubiri; a obligat pârâtele, în solidar, la plata către stat a sumei de 3105 lei reprezentând ajutor public judiciar acordat reclamantei.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel pârâtele, invocând greșita lor obligare, la plata către stat a sumei ce a format obiectul ajutorului public judiciar.

Instanța de apel:

- A. a admis apelul, a schimbat în parte sentința apelată înlăturând din sentință mențiunea privind obligarea pârâtelor la plata către stat a sumei reprezentând ajutor public judiciar acordat reclamantei, reținând că obligația de restituire a ajutorului public judiciar către stat revine reclamantei;
- B. a admis apelul, a schimbat în parte sentința apelată, în sensul că a obligat pârâta B la plata către stat a sumei de 1035 lei și pârâta C la plata către stat a sumei de 57, 50 lei;
- C. a respins apelul.